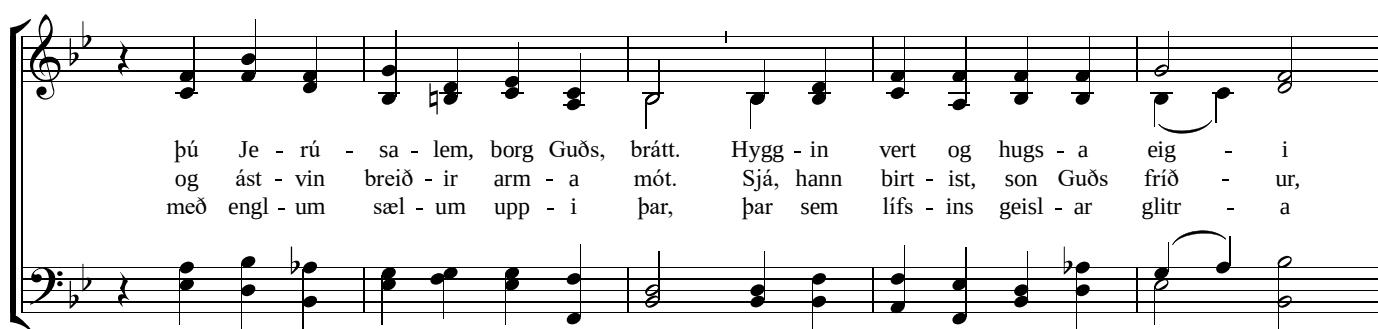

212

Vakna, Síons verðir kalla

1. Vakn - a, Sí - ons verð - ir kall - a, ó, vakn - a, hljó - m - ar rödd - in snjall - a,
 2. Sí - on hljó - m - inn helg - a nem - ur, sig hún í skynd - i býr og kem - ur
 3. Ei - líft lof með ein - um róm - i þér inn - a skal, Guðs dýrð - ar - ljóm - i,

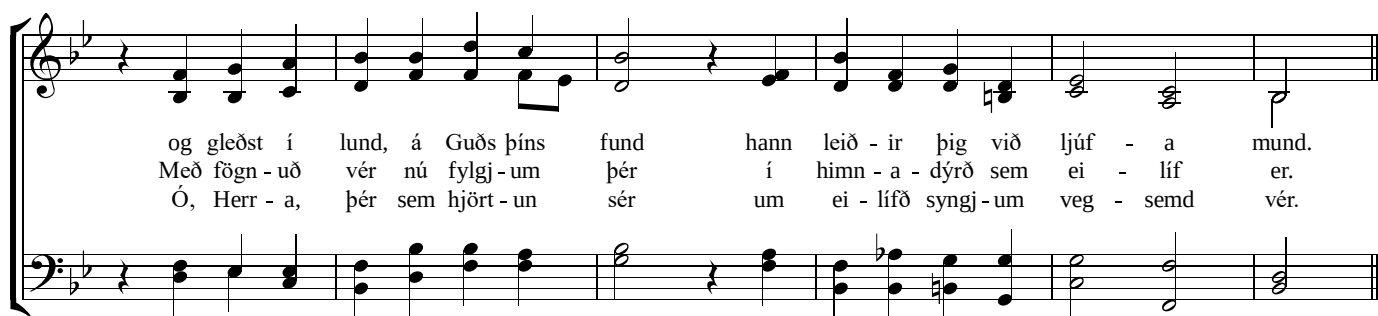
þú Je - rú - sa - lem, borg Guðs, brátt. Hygg - in vert og hugs - a eig - i
 og ást - vin breið - ir arm - a mót. Sjá, hann birt - ist, son Guðs fríð - ur,
 með engl - um sæl - um upp - i þar, þar sem lífs - ins geisl - ar glitr - a

að hér til hvíld - ar bjóð - a meg - i þótt yf - ir stand - i al - dimm nátt. Sjá,
 í sann - leiks - vald - i, náð - ar - blíð - ur, sú morg - un - stjarna' og mein - a - bót. Þú,
 frá guð - dóms - stól - i hins al - vitr - a sem með sér ann oss ei - lífð - ar. Hvað

Herr - ann kem - ur kær, kom, brúð - ur, hon - um nær. Blys lát brenn - a
 Herra', ins hæst - a son, vor hugg - un, gleði' og von. Hó - sí - ann - a!
 aug - a aldr - ei sá og eyr - a mátti' ei ná vér nú sjá - um.

og gleðst í lund, á Guðs þíns fund hann leið - ir þig við ljúf - a mund.
 Með fögn - uð vér nú fylgj - um þér í himn - a - dýrð sem ei - líf er.
 Ó, Herr - a, þér sem hjört - un sér um ei - lífð syngj - um veg - semd vér.